

Notă la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

1. Entitatea care raportează

SIF Muntenia SA („Societatea”) este un organism de plasament colectiv înființat în 1996 care funcționează în România în conformitate cu prevederile Legii 31/1990 privind societățile comerciale și Legii 297/2004 privind piața de capital.

Societatea are sediul social în Splaiul Unirii nr. 16, sector 4, București, România.

Conform statutului, domeniul principal de activitate al Societății este:

- administrarea și gestionarea portofoliului propriu de valori mobiliare;
- efectuarea de investiții în valori mobiliare în conformitate cu reglementările în vigoare;
- mobilizarea resurselor financiare disponibile de la persoane fizice și persoane juridice și plasarea lor în valori mobiliare.

Societatea funcționează pe baza unui contract de administrare încheiat cu Societatea de Administrare a Investițiilor Muntenia – Invest SA.

Acțiunile Societății sunt înscrise la Cota Bursei de Valori București, categoria I, cu indicativul SIF 4, începând cu data de 1 noiembrie 1999.

Evidența acțiunilor și acționarilor este ținută în condițiile legii de către S.C. Depozitarul Central SA București.

Serviciile de depozitare ale activelor sunt asigurate de către BRD – Société Générale SA – societate autorizată de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

2. Bazele întocmirii

(a) Declarația de conformitate

Situațiile financiare separate au fost întocmite în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară adoptate de Uniunea Europeană („IFRS”).

În conformitate cu Regulamentul nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 19 iulie 2002, Societatea va întocmi și situații financiare anuale consolidate în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară adoptate de către Uniunea Europeană, pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011.

Societatea a întocmit prezentele situații financiare separate pentru a îndeplini cerințele Ordinului nr. 116 pentru aprobarea Instrucțiunii nr. 6/2011 privind aplicarea Standardelor internaționale de raportare financiară adoptate de Uniunea Europeană de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

Situațiile financiare consolidate la 31 decembrie 2010 pot fi consultate pe site-ul Societății www.sifmuntenia.ro.

Situațiile financiare consolidate la 31 decembrie 2011 vor fi întocmite, aprobate și făcute publice până la data de 30 august 2012.

Evidențele contabile ale Societății sunt menținute în lei, în conformitate cu Reglementările Contabile Românești („RCR”). Aceste conturi au fost retratate pentru a reflecta diferențele existente între conturile conform RCR și cele conform IFRS. În mod corespunzător, conturile conform RCR au fost ajustate, în cazul în care a fost necesar, pentru a armoniza aceste situații financiare separate, în toate aspectele semnificative, cu IFRS adoptate de Uniunea Europeană.

Modificările cele mai importante aduse situațiilor financiare întocmite în conformitate cu RCR pentru a le alinia cerințelor IFRS adoptate de Uniunea Europeană sunt:

- gruparea mai multor elemente în categorii mai cuprinzătoare;

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

2. Bazele întocmirii (continuare)

(a) Declarația de conformitate (continuare)

- ajustări ale elementelor de active, datorii și capitaluri proprii, în conformitate cu IAS 29 - „Raportarea financiară în economii hiperinflaționiste” deoarece economia românească a fost o economie hiperinflaționistă până la 31 decembrie 2003;
- ajustări de valoare justă și pentru deprecierea valorii activelor financiare, în conformitate cu IAS 39 - „Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare”;
- ajustări ale situației rezultatului global pentru a înregistra veniturile din dividende la momentul declarării și la valoare brută;
- ajustări pentru recunoașterea creanțelor și datoriilor privind impozitul pe profit amânat, în conformitate cu IAS 12 „Impozitul pe profit”; și
- cerințele de prezentare în conformitate cu IFRS.

(b) Prezentarea situațiilor financiare

Situațiile financiare separate sunt prezentate în conformitate cu cerințele IAS 1 „Prezentarea situațiilor financiare”. Societatea a adoptat o prezentare bazată pe lichiditate în cadrul situației poziției financiare și o prezentare a veniturilor și cheltuielilor în funcție de natura lor în cadrul situației rezultatului global, considerând că aceste metode de prezentare oferă informații care sunt credibile și mai relevante decât cele care ar fi fost prezentate în baza altor metode permise de IAS 1.

(c) Bazele evaluării

Situațiile financiare separate sunt întocmite pe baza convenției valorii juste pentru instrumentele financiare derivate, activele și datoriile financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere și activele financiare disponibile pentru vânzare, cu excepția acelor pentru care valoarea justă nu poate fi stabilită în mod credibil.

Alte active și datorii financiare, precum și activele și datoriile ne-financiare sunt prezentate la cost amortizat, valoare reevaluată sau cost istoric.

Metodele utilizate pentru evaluarea valorii juste sunt prezentate în Nota 3(e)(v).

(d) Moneda funcțională și de prezentare

Conducerea Societății consideră că moneda funcțională, așa cum este definită aceasta de IAS 21 „Efectele variației cursului de schimb valutar”, este leul românesc (RON sau lei). Situațiile financiare separate sunt prezentate în lei, rotunjite la cel mai apropiat leu, moneda pe care conducerea Societății a ales-o ca monedă de prezentare.

(e) Utilizarea estimărilor și judecăților

Pregătirea situațiilor financiare separate în conformitate cu IFRS adoptate de Uniunea Europeană presupune utilizarea din partea conducerii a unor estimări, judecăți și ipoteze ce afectează aplicarea politicilor contabile precum și valoarea raportată a activelor, datoriilor, veniturilor și cheltuielilor. Judecățile și ipotezele asociate acestor estimări sunt bazate pe experiența istorică precum și pe alți factori considerați rezonabili în contextul acestor estimări. Rezultatele acestor estimări formează baza judecăților referitoare la valorile contabile ale activelor și datoriilor care nu pot fi obținute din alte surse de informații. Rezultatele obținute pot fi diferite de valorile estimărilor.

Judecățile și ipotezele ce stau la baza lor sunt revizuite periodic. Revizuirile estimărilor contabile sunt recunoscute în perioada în care estimarea este revizuită, dacă revizuirea afectează doar acea perioadă sau în perioada în care estimarea este revizuită și perioadele viitoare dacă revizuirea afectează atât perioada curentă cât și perioadele viitoare.

Judecățile efectuate de către conducere în aplicarea IFRS care au un efect semnificativ asupra situațiilor financiare separate precum și estimările ce implică un risc semnificativ al unei ajustări materiale în cursul anului viitor sunt prezentate în Nota 5.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative

Politicele contabile prezentate în continuare au fost aplicate în mod consecvent asupra tuturor perioadelor prezentate în cadrul acestor situații financiare separate.

(a) Filialele și entitățile asociate

Filialele sunt entități aflate sub controlul Societății. Controlul există atunci când Societatea are puterea de a conduce, în mod direct sau indirect, politicile financiare și operaționale ale unei entități pentru a obține beneficii din activitatea acesteia. La momentul evaluării controlului sunt luate în calcul și drepturile de vot potențiale sau convertibile care sunt exercitabile la momentul respectiv.

Entitățile asociate sunt acele societăți în care Societatea poate exercita o influență semnificativă, dar nu și control asupra politicilor financiare și operaționale.

Lista filialelor și lista entităților asociate la datele de 31 decembrie 2011 și 31 decembrie 2010 sunt prezentate în Nota 25.

Societatea a clasificat în aceste situații financiare separate participațiile în filiale și entități asociate ca active financiare disponibile pentru vânzare (în conformitate cu IAS 39 – vezi politica contabilă 3e).

(b) Tranzacții în monedă străină

Operațiunile exprimate în monedă străină sunt înregistrate în lei la cursul oficial de schimb de la data decontării tranzacțiilor. Activele și datoriile monetare înregistrate în devize la data întocmirii bilanțului contabil sunt transformate în monedă funcțională la cursul din ziua respectivă. Câștigurile sau pierderile din decontarea acestora și din conversia folosind cursul de schimb de la sfârșitul exercițiului financiar a activelor și datoriilor monetare denumite în monedă străină sunt recunoscute în situația rezultatului global cu excepția celor care au fost recunoscute în capitalurile proprii ca urmare a înregistrării în conformitate cu contabilitatea de acoperire a riscurilor. Diferențele de conversie asupra elementelor de natura participațiilor deținute la valoare justă prin contul de profit și pierdere sunt prezentate ca fiind câștiguri sau pierderi din valoarea justă. Diferențele de conversie asupra elementelor de natura instrumentelor financiare clasificate ca fiind disponibile pentru vânzare sunt incluse în rezerva provenind din modificarea valorii juste a acestor instrumente financiare.

Cursurile de schimb ale principalelor monede străine au fost:

Valuta	31 decembrie 2011	31 decembrie 2010	Variație
Euro (EUR)	1: LEU 4,3197	1: LEU 4,2848	+ 0,81%
Dolar american (USD)	1: LEU 3,3393	1: LEU 3,2045	+ 4,21%

(c) Contabilizarea efectului hiperinflației

În conformitate cu IAS 29, situațiile financiare ale unei entități a cărei monedă funcțională este moneda unei economii hiperinflaționiste trebuie prezentate în unitatea de măsură curentă la data încheierii bilanțului (elementele nemonetare sunt retratate folosind un indice general al prețurilor de la data achiziției sau a contribuției).

Conform IAS 29, o economie este considerată ca fiind hiperinflaționistă dacă, pe lângă alți factori, rata cumulată a inflației pe o perioadă de trei ani depășește 100%.

Scăderea continuă a ratei inflației și alți factori legați de caracteristicile mediului economic din România indică faptul că economia a cărei monedă funcțională a fost adoptată de către Societate a încetat să mai fie hiperinflaționistă, cu efect asupra perioadelor financiare începând cu 1 ianuarie 2004. Așadar, prevederile IAS 29 au fost adoptate în întocmirea situațiilor financiare separate până la data de 31 decembrie 2003.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(c) Contabilizarea efectului hiperinflației (continuare)

Astfel, valorile exprimate în unitatea de măsură curentă la 31 decembrie 2003 sunt tratate ca bază pentru valorile contabile raportate în aceste situații financiare separate și nu reprezintă valori evaluate, cost de înlocuire, sau oricare altă măsurare a valorii curente a activelor sau a prețurilor la care tranzacțiile ar avea loc în acest moment.

În scopul întocmirii situațiilor financiare separate la 31 decembrie 2010, Societatea a ajustat următoarele elemente nemonetare pentru a fi exprimate în unitatea de măsură curentă la 31 decembrie 2003:

- capital social (a se vedea Nota 21);
- active financiare disponibile pentru vânzare pentru care nu există o piață activă;
- imobilizările corporale și necorporale.

(d) Numerar și echivalente de numerar

Numerarul și echivalentele de numerar includ: numerarul efectiv, conturi curente și depozite constituite la bănci (inclusiv depozitele blocate și dobânzile aferente depozitelor bancare).

La întocmirea situației fluxurilor de trezorerie, s-au considerat ca numerar și echivalente de numerar: numerarul efectiv, conturile curente la bănci, depozitele cu o scadență inițială mai mică de 90 de zile și dobânzile aferente acestora (exclusiv depozitele blocate).

(e) Active și datorii financiare

(i) Clasificare

Societatea clasifică instrumentele financiare deținute în următoarele categorii:

Active sau datorii financiare evaluate la valoare justă prin contul de profit și pierdere

Această categorie include active financiare sau datorii financiare deținute pentru tranzacționare și instrumente financiare clasificate la valoare justă prin contul de profit și pierdere la momentul recunoașterii inițiale. Un activ sau o datorie financiară este clasificat în această categorie dacă a fost achiziționat în principal cu scop speculativ sau dacă a fost desemnat în aceasta categorie de către conducerea Societății.

Instrumentele financiare derivate sunt clasificate ca fiind deținute pentru tranzacționare dacă nu reprezintă instrumente utilizate pentru contabilitatea de acoperire.

Investiții deținute până la scadență

Investițiile deținute până la scadență reprezintă acele active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile și scadență fixă, pe care Societatea are intenția fermă și posibilitatea de a le păstra până la scadență. Investițiile deținute până la scadență sunt măsurate la cost amortizat prin metoda dobânzii efective minus pierderi din depreciere.

Credite și creanțe

Creditele și creanțele sunt active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile care nu sunt cotate pe o piață activă, altele decât cele pe care Societatea intenționează să le vândă imediat sau în viitorul apropiat.

Active financiare disponibile pentru vânzare

Activele financiare disponibile pentru vânzare sunt acele active financiare care nu sunt clasificate drept credite și creanțe, investiții deținute până la scadență, sau active financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(e) Active și datorii financiare (continuare)

(i) Clasificare (continuare)

Ulterior recunoașterii inițiale, activele financiare disponibile pentru vânzare pentru care există o piață activă sunt măsurate la valoare justă iar modificările de valoare justă, altele decât pierderile din depreciere, precum și câștigurile și pierderile rezultate din variația cursului de schimb aferent instrumentelor financiare, sunt recunoscute direct în capitalurile proprii. În momentul în care activul este derecunoscut, câștigul sau pierderea cumulată este transferată în contul de profit și pierdere.

(ii) Recunoaștere

Activele și datoriile sunt recunoscute la data la care Societatea devine parte contractuală la condițiile respectivului instrument. Activele și datoriile financiare sunt măsurate la momentul recunoașterii inițiale la valoare justă plus costurile de tranzacționare direct atribuibile, cu excepția investițiilor în acțiuni a căror valoare justă nu a putut fi determinată în mod credibil și care sunt recunoscute inițial la cost.

(iii) Compensări

Activele și datoriile financiare sunt compensate, iar rezultatul net este prezentat în situația poziției financiare doar atunci când există un drept legal de compensare și dacă există intenția decontării lor pe o bază netă sau dacă se intenționează realizarea activului și stingerea datoriei în mod simultan.

Veniturile și cheltuielile sunt prezentate net numai atunci când este permis de standardele contabile, sau pentru profitul și pierderea rezultate dintr-un grup de tranzacții similare cum ar fi cele din activitatea de tranzacționare a Societății.

(iv) Evaluarea la cost amortizat

Costul amortizat al unui activ sau datorii financiare reprezintă valoarea la care activul sau datoria financiară este măsurată la recunoașterea inițială, mai puțin plățile de principal, la care se adaugă sau din care se scade amortizarea cumulată până la momentul respectiv folosind metoda dobânzii efective, mai puțin reducerile aferente pierderilor din depreciere.

(v) Evaluarea la valoarea justă

Valoarea justă este suma la care poate fi tranzacționat un activ sau decontată o datorie, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective la data evaluării.

Determinarea valorii juste a activelor și datoriilor financiare se bazează pe cotațiile pe o piață activă. Un instrument financiar are o piață activă dacă pentru acel instrument sunt disponibile rapid și în mod regulat prețuri cotate iar aceste prețuri reflectă tranzacții de piață efectuate regulat în condiții de piață obiective.

Activele financiare disponibile pentru vânzare pentru care nu există o piață activă și pentru care nu este posibilă determinarea în mod credibil a unei valori juste sunt evaluate la cost și sunt testate periodic pentru deprecierea valorii.

Pentru toate celelalte instrumente financiare, valoarea justă se determină folosind tehnici de evaluare. Tehnicile de evaluare includ tehnici bazate pe valoarea actualizată netă, metoda fluxurilor de numerar actualizate, metoda comparațiilor cu instrumente similare pentru care există un preț de piață observabil și alte metode de evaluare.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(e) Active și datorii financiare (continuare)

(v) Evaluarea la valoarea justă (continuare)

Valoarea rezultată prin folosirea unui model de evaluare se ajustează în funcție de un număr de factori, întrucât tehnicile de evaluare nu reflectă în mod credibil toți factorii luați în considerare de către participanții de pe piață atunci când încheie o tranzacție. Ajustările sunt înregistrate astfel încât să reflecte modelele de risc, diferențele între cotațiile de vânzare și de cumpărare, riscurile de lichiditate precum și alți factori. Managementul consideră că aceste ajustări sunt necesare pentru prezentarea unei măsuri fidele a valorii instrumentelor financiare deținute la valoare justă în situația poziției financiare.

(vi) Identificarea și evaluarea deprecierei de valoare

Active financiare măsurate la cost amortizat

La data fiecărui bilanț contabil, Societatea analizează dacă există vreun indiciu obiectiv potrivit căruia un activ financiar sau un grup de active financiare este depreciat. Un activ financiar sau un grup de active financiare este depreciat dacă și numai dacă există indicii obiective cu privire la deprecierea apărută ca rezultat al unui sau mai multor evenimente ce au avut loc după recunoașterea inițială a activului ("eveniment generator de pierderi"), iar evenimentul sau evenimentele generatoare de pierdere au un impact asupra fluxurilor de numerar viitoare ale activului financiar sau grupului de active financiare care poate fi estimat în mod credibil.

Dacă există indicii obiective că a avut loc o pierdere din deprecierea activelor financiare măsurate la cost amortizat, atunci pierderea este măsurată ca diferență între valoarea contabilă a activului și valoarea actualizată a fluxurilor viitoare de numerar utilizând rata dobânzii efective a activului financiar la momentul inițial.

Dacă un activ financiar măsurat la cost amortizat are o rată variabilă a dobânzii, rata de actualizare pentru evaluarea oricărei pierderi din amortizare este rata variabilă curentă a dobânzii, specificată în contract. Valoarea contabilă a activului este diminuată prin folosirea unui cont de provizion. Cheltuiala cu deprecierea de valoare se recunoaște în contul de profit și pierdere.

Dacă într-o perioadă următoare un eveniment care a avut loc ulterior momentului recunoașterii deprecierei determină reducerea pierderii din depreciere, pierderea din depreciere recunoscută anterior este reluată fie direct, fie prin ajustarea unui cont de provizion. Reducerea pierderii din depreciere se recunoaște în contul de profit și pierdere.

Active financiare disponibile pentru vânzare

În cazul activelor financiare disponibile pentru vânzare, atunci când o scădere în valoarea justă a unui activ financiar disponibil pentru vânzare a fost recunoscută direct în capitalurile proprii și există dovezi obiective că activul este depreciat, pierderea cumulată ce a fost recunoscută direct în capitalurile proprii va fi reluată din conturile de capitaluri proprii și recunoscută în situația rezultatului global chiar dacă activul financiar nu a fost încă derecunoscut.

Valoarea pierderii cumulate care este reluată din conturile de capitaluri proprii în situația rezultatului global va fi diferența dintre costul de achiziție (net de rambursările de principal și amortizare) și valoarea justă curentă, minus orice pierdere din deprecierea acelui activ financiar recunoscută anterior în situația rezultatului global.

Pierderile din deprecierea activelor recunoscute în situația rezultatului global aferente unor participații clasificate ca fiind disponibile pentru vânzare nu pot fi reluate în contul de profit și pierdere. Dacă, într-o perioadă ulterioară, valoarea justă a unei participații depreciate crește, creșterea valorii va fi recunoscută direct în alte elemente ale rezultatului global.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(e) Active și datorii financiare (continuare)

(vi) Identificarea și evaluarea deprecierii de valoare (continuare)

Dacă există indicii obiective cu privire la o pierdere din deprecierea unei participații nelistate care nu este prezentată la valoare justă deoarece valoarea justă nu poate fi măsurată în mod credibil, sau cu privire la un activ financiar derivat care este legat sau care urmează a fi decontat printr-un astfel de instrument nelistat, valoarea pierderii din depreciere este măsurată ca diferența dintre valoarea contabilă a activului financiar și valoarea actualizată a fluxurilor viitoare de numerar utilizând rata de rentabilitate internă curentă a pieței pentru un activ financiar similar. Aceste pierderi din depreciere nu sunt reluate în contul de profit și pierdere.

Pentru a determina dacă un activ este depreciat, Societatea ia în considerare evenimentele generatoare de pierderi relevante, cum ar fi scăderea semnificativă și pe termen lung a valorii juste sub cost; condițiile pieței și ale domeniului de activitate, în măsura în care acestea influențează valoarea recuperabilă a activului; condițiile financiare și perspectivele pe termen scurt ale emitentului, inclusiv orice evenimente specifice nefavorabile ce pot influența operațiunile desfășurate de emitent, pierderile recente ale emitentului, raportul calificat al auditorului independent asupra celor mai recente situații financiare ale emitentului etc.

Date fiind limitările intrinseci ale metodologiilor aplicate și incertitudinea semnificativă a evaluării activelor pe piețele internaționale și locale, estimările Societății pot fi revizuite semnificativ după data aprobării situațiilor financiare.

(vii) Derecunoaștere

Societatea derecunoaște un activ financiar atunci când drepturile de a primi fluxuri de numerar din acel activ financiar expiră, sau atunci când Societatea a transferat drepturile de a primi fluxurile de numerar contractuale aferente acelui activ financiar într-o tranzacție în care a transferat în mod semnificativ toate riscurile și beneficiile dreptului de proprietate.

Orice interes în activele financiare transferate reținut de Societate sau creat pentru Societate este recunoscut separat ca un activ sau datorie.

Societatea derecunoaște o datorie financiară atunci când s-au încheiat obligațiile contractuale sau atunci când obligațiile contractuale sunt anulate sau expiră.

(f) Alte active și datorii financiare

Alte active și datorii financiare sunt evaluate la cost amortizat utilizând metoda dobânzii efective, minus orice pierderi din depreciere.

(g) Imobilizări corporale

(i) Recunoaștere și evaluare

Imobilizările corporale recunoscute ca active sunt evaluate inițial la cost. Costul unui element de imobilizări corporale este format din prețul de cumpărare, inclusiv taxele nerecuperabile, după deducerea oricăror reduceri de preț de natură comercială și oricăror costuri care pot fi atribuite direct aducerii activului la locația și în condiția necesare pentru ca acesta să poată fi utilizat în scopul dorit de conducere, cum ar fi: cheltuielile cu angajații care rezultă direct din construcția sau achiziționarea activului, costurile de amenajare a amplasamentului, costurile inițiale de livrare și manipulare, costurile de instalare și asamblare, onorariile profesionale.

Note la situațiile financiare separate pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(g) Imobilizări corporale (continuare)

(i) Recunoaștere și evaluare (continuare)

Imobilizările corporale sunt clasificate de către Societate în următoarele clase de active de aceeași natură și cu utilizări similare:

- Terenuri;
- Construcții;
- Echipamente, instalații tehnice și mașini;
- Mijloace de transport;
- Mobilier și alte imobilizări corporale.

Terenurile și construcțiile sunt evidențiate la valoarea reevaluată, aceasta reprezentând valoarea justă la data reevaluării minus orice amortizare acumulată ulterior și orice pierderi acumulate din depreciere. Reevaluarea terenurilor și construcțiilor este efectuată de evaluatori membri ai ANEVAR. Valoarea justă se bazează pe cotații de prețuri din piață, ajustate, dacă este cazul, astfel încât să reflecte diferențele legate de natura, locația sau condițiile respectivului activ. În cazul în care astfel de informații nu sunt disponibile, Societatea folosește metode de evaluare alternative cum ar fi cotații de preț recente din piețe mai puțin active sau proiecții ale valorii actualizate a venitului net din exploatare. Frecvența reevaluărilor este dictată de dinamica piețelor cărora le aparțin terenurile și clădirilor deținute de Societate.

Celelalte categorii de imobilizări corporale sunt evidențiate la cost, mai puțin amortizarea acumulată și provizionul pentru deprecierea valorii (vezi politica contabilă 3 h).

Cheltuielile cu întreținerea și reparațiile imobilizărilor corporale se înregistrează în situația rezultatului global atunci când apar, iar îmbunătățirile semnificative aduse imobilizărilor corporale, care cresc valoarea sau durata de viață a acestora, sau care măresc semnificativ capacitatea de generare a unor beneficii economice de către acestea, sunt capitalizate.

(ii) Amortizare

Amortizarea este calculată folosindu-se metoda liniară de-a lungul duratei utile de viață estimată a activelor, după cum urmează:

Construcții	20-50 ani
Echipamente, instalații tehnice și mașini	3-20 ani
Mijloace de transport	3-6 ani
Mobilier și alte imobilizări corporale	3-15 ani

Metodele de amortizare, duratele utile de viață estimate precum și valorile reziduale sunt revizuite de către conducerea Societății la fiecare dată de raportare.

(iii) Vânzarea/casarea imobilizărilor corporale

Imobilizările corporale care sunt casate sau vândute sunt eliminate din bilanț împreună cu amortizarea cumulată corespunzătoare. Orice profit sau pierdere rezultate dintr-o asemenea operațiune sunt incluse în contul de profit și pierdere curent.

(h) Deprecierea activelor altele decât cele financiare

Valoarea contabilă a activelor Societății care nu sunt de natură financiară, altele decât activele de natura impozitelor amânate, sunt revizuite la fiecare dată de raportare pentru a identifica existența indiciilor de depreciere. Dacă există asemenea indicii, se estimează valoarea recuperabilă a activelor respective.

O pierdere din depreciere este recunoscută atunci când valoarea contabilă a activului sau a unității sale generatoare de numerar depășește valoarea recuperabilă a activului sau a unității generatoare de numerar. O unitate generatoare de numerar este cel mai mic grup identificabil care generează

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(h) Deprecierea activelor altele decât cele financiare (continuare)

numerar și care în mod independent față de alte active și alte grupuri de active are capacitatea de a genera fluxuri de numerar. Pierderile din depreciere se recunosc în situația rezultatului global.

Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar este maximum dintre valoarea de utilizare și valoarea sa justă mai puțin costurile pentru vânzarea celui activ sau unități. Pentru determinarea valorii de utilizare, fluxurile viitoare de numerar sunt actualizate folosind o rată de actualizare înainte de impozitare care reflectă condițiile curente de piață și riscurile specifice activului respectiv.

Pierderile din depreciere recunoscute în perioadele precedente sunt evaluate la fiecare dată de raportare pentru a determina dacă s-au diminuat sau nu mai există. Pierderea din depreciere se reia dacă s-a produs o schimbare în estimările folosite pentru a determina valoarea de recuperare. Pierderea din depreciere se reia doar în cazul în care valoarea contabilă a activului nu depășește valoarea contabilă care s-ar fi calculat, netă de amortizare și depreciere, dacă pierderea din depreciere nu ar fi fost recunoscută.

(i) Capital social

Acțiunile ordinare sunt recunoscute în capitalul social. Costurile incrementale direct atribuibile unei emisiuni de acțiuni ordinare sunt deduse din capital, net de efectele impozitării.

(j) Provizioane pentru riscuri și cheltuieli

Provizioanele sunt recunoscute în situația poziției financiare atunci când pentru Societate se naște o obligație legată de un eveniment trecut și este probabil ca în viitor să fie necesară consumarea unor resurse economice care să stingă această obligație și se poate face o estimare rezonabilă a valorii obligației. Pentru determinarea provizionului, fluxurile viitoare de numerar sunt actualizate folosind o rată de actualizare înainte de impozitare care reflectă condițiile curente de piață și riscurile specifice datoriei respective.

(k) Venituri din dobânzi

Veniturile și cheltuielile cu dobânzi sunt recunoscute în situația rezultatului global prin metoda dobânzii efective. Rata dobânzii efective reprezintă rata care actualizează exact plățile și încasările în numerar preconizate în viitor pe durata de viață așteptată a activului sau datoriei financiare (sau, acolo unde este cazul, pe o durată mai scurtă) la valoarea contabilă a activului sau datoriei financiare.

(l) Venituri din dividende

Veniturile din dividende sunt recunoscute în contul de profit și pierdere la data la care este stabilit dreptul de a primi aceste venituri.

În cazul dividendelor primite sub forma acțiunilor ca alternativă la plata în numerar, veniturile din dividende sunt recunoscute la nivelul numerarului ce ar fi fost primit, în corespondență cu creșterea participației aferente. Societatea nu înregistrează venituri din dividende aferente acțiunilor primite cu titlu gratuit atunci când acestea sunt distribuite proporțional tuturor acționarilor.

Veniturile din dividende sunt înregistrate la valoarea brută ce include impozitul pe dividende, care este recunoscută ca și cheltuială curentă cu impozitul pe profit.

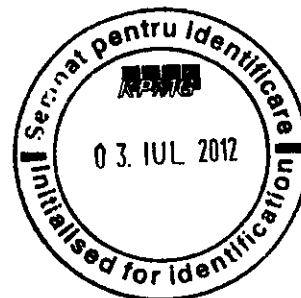
(m) Beneficiile angajaților

(i) Beneficii pe termen scurt

Obligațiile cu beneficiile pe termen scurt acordate angajaților nu se actualizează și sunt recunoscute în situația rezultatului global pe măsură ce serviciul aferent este prestat.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(m) Beneficiile angajaților (continuare)

(i) Beneficii pe termen scurt (continuare)

Beneficiile pe termen scurt ale angajaților includ salariile, primele și contribuțiile la asigurările sociale. Beneficiile pe termen scurt ale angajaților sunt recunoscute ca și cheltuială atunci când serviciile sunt prestate. Se recunoaște un provizion pentru sumele ce se așteaptă a fi plătite cu titlu de prime în numerar pe termen scurt sau scheme de participare a personalului la profit în condițiile în care Societatea are în prezent o obligație legală sau implicită de a plăti acele sume ca rezultat al serviciilor trecute prestate de către angajați și dacă obligația respectivă poate fi estimată în mod credibil.

(ii) Planuri de contribuții determinate

Societatea efectuează plăți în numele angajaților proprii către sistemul de pensii al statului român, asigurările de sănătate și fondul de șomaj, în decursul derulării activității normale.

Toți angajații Societății sunt membri și de asemenea au obligația legală de a contribui (prin intermediul contribuțiilor sociale) la sistemul de pensii al Statului român (un plan de contribuții determinate al Statului). Toate contribuțiile aferente sunt recunoscute în contul de profit și pierdere al perioadei atunci când sunt efectuate. Societatea nu are alte obligații suplimentare.

Societatea nu este angajată în nici un sistem de pensii independent și, în consecință, nu are nici un fel de alte obligații în acest sens. Societatea nu este angajată în nici un alt sistem de beneficii post pensionare. Societatea nu are obligația de a presta servicii ulterioare foștilor sau actualilor salariați.

(iii) Beneficiile pe termen lung ale angajaților

Obligația netă a Societății în ceea ce privește beneficiile aferente serviciilor pe termen lung este reprezentată de valoarea beneficiilor viitoare pe care angajații le-au câștigat în schimbul serviciilor prestate de către aceștia în perioada curentă și perioadele anterioare.

Societatea nu are obligația acordării către angajați de beneficii la data pensionării.

(n) Câștiguri și pierderi din diferențe de curs valutar

Tranzacțiile în valută se înregistrează în moneda funcțională (leul), prin convertirea sumei în valută la cursul de schimb oficial comunicat de Banca Națională a României, valabil la data tranzacției.

La data bilanțului, elementele monetare exprimate în valută sunt convertite utilizându-se cursul de schimb de închidere.

Diferențele de curs care apar cu ocazia decontării elementelor monetare sau a convertirii elementelor monetare la cursuri diferite față de cele la care au fost convertite la recunoașterea inițială (pe parcursul perioadei) sau în situațiile financiare anterioare sunt recunoscute ca pierdere sau câștig în perioada în care apar.

(o) Impozitul pe profit

Impozitul pe profit aferent exercițiului cuprinde impozitul curent și impozitul amânat. Impozitul pe profit curent include impozitul pe veniturile din dividendele recunoscute la valoare brută.

Impozitul pe profit este recunoscut în situația rezultatului global sau în alte elemente ale rezultatului global dacă impozitul este aferent elementelor de capital.

Impozitul curent este impozitul de plătit aferent profitului realizat în perioada curentă, determinat în baza procentelor aplicate la data bilanțului și a tuturor ajustărilor aferente perioadelor precedente.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(o) Impozitul pe profit (continuare)

Impozitul amânat este determinat folosind metoda bilanțului pentru acele diferențe temporare ce apar între baza fiscală de calcul a impozitului pentru active și datorii și valoarea contabilă a acestora folosită pentru raportare în situațiile financiare separate.

Impozitul amânat nu se recunoaște pentru următoarele diferențe temporare: recunoașterea inițială a fondului comercial, recunoașterea inițială a activelor și datoriilor provenite din tranzacții care nu sunt combinații de întreprinderi și care nu afectează nici profitul contabil nici pe cel fiscal și diferențe provenind din investiții în filiale, cu condiția ca acestea să nu fie reluate în viitorul apropiat. Impozitul amânat este calculat pe baza procentelor de impozitare care se așteaptă să fie aplicabile diferențelor temporare la reluarea acestora, în baza legislației în vigoare la data raportării. Creanțele și datoriile cu impozitul amânat sunt compensate numai dacă există dreptul legal de a compensa datoriile și creanțele curente cu impozitul și dacă acestea sunt aferente impozitului colectat de aceeași autoritate fiscală pentru aceeași entitate supusă taxării sau pentru autorități fiscale diferite dar acestea doresc să realizeze decontarea creanțelor și datoriilor curente cu impozitul utilizând o bază netă sau activele și datoriile aferente vor fi realizate simultan. Creanța privind impozitul amânat este recunoscută numai în măsura în care este probabilă realizarea de profituri viitoare care să poată fi utilizate pentru acoperirea pierderii fiscale. Creanța este revizuită la încheierea fiecărui exercițiu financiar și este diminuată în măsura în care beneficiul fiscal aferent este improbabil să se realizeze. Impozitele adiționale care apar din distribuirea de dividende sunt recunoscute la aceeași dată cu obligația de plată a dividendelor.

(p) Rezultatul pe acțiune

Societatea prezintă rezultatul pe acțiune de bază și diluat pentru acțiunile ordinare. Rezultatul pe acțiune de bază se determină prin divizarea profitului sau pierderii atribuibile acționarilor ordinari ai Societății la numărul mediu ponderat de acțiuni ordinare aferente perioadei de raportare. Rezultatul pe acțiune diluat se determină prin ajustarea profitului sau pierderii atribuibile acționarilor ordinari și a numărului mediu ponderat de acțiuni ordinare cu efectele de diluare generate de acțiunile ordinare potențiale.

(q) Dividende

Dividendele sunt tratate ca o distribuire a profitului în perioada în care au fost declarate și aprobate de către Adunarea Generală a Acționarilor. Profitul disponibil pentru repartizare este profitul anului înregistrat în situațiile financiare întocmite în conformitate cu RCR și este diferit de profitul reflectat în aceste situații financiare separate, întocmite în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, din cauza diferențelor între RCR și IFRS.

(r) Plăți de leasing

Plățile de leasing operațional sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pe baza metodei liniare pe durata contractului de leasing. Facilitățile de leasing primite sunt recunoscute ca parte integrantă a cheltuielii totale de leasing, pe durata contractului de leasing. Cheltuiala cu leasingul operațional este recunoscută ca o componentă a cheltuielilor operaționale. Plățile minime de leasing în cadrul contractelor de leasing financiar sunt împărțite proporțional între cheltuiala cu dobânda de leasing și reducerea datoriei de leasing. Cheltuiala cu dobânda de leasing este alocată fiecărei perioade de leasing în așa fel încât să producă o rată de dobândă constantă pentru datoria de leasing rămasă.

Plățile de leasing contingente sunt recunoscute prin revizuirea plăților minime de leasing pentru perioadă de leasing rămasă când ajustarea de leasing este confirmată.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(s) Raportarea pe segmente

Un segment este o componentă distinctă a Societății care furnizează anumite produse sau servicii (segment de activitate) sau furnizează produse și servicii într-un anumit mediu geografic (segment geografic) și care este supus la riscuri și beneficii diferite de cele ale celorlalte segmente. La datele de 31 decembrie 2011 și 31 decembrie 2010, Societatea nu a identificat segmente de activitate sau geografice raportabile semnificative.

(t) Noi standarde și interpretări neintrate în vigoare

Anumite standarde noi, amendamente și interpretări ale standardelor deja existente nu sunt încă în vigoare pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011 și nu au fost aplicate în întocmirea acestor situații financiare.

Societatea anticipează că următoarele standarde noi, amendamente și interpretări ale standardelor deja existente nu vor avea impact semnificativ asupra situațiilor financiare:

- *IFRS 9, "Instrumente financiare (2009)"* - (aplicabil pentru exercițiile financiare ce încep la sau după data 1 ianuarie 2015). Este permisă adoptarea înainte de aceasta dată. Prezentul standard înlocuiește reglementările IAS 39, „Instrumente financiare: Recunoaștere și Evaluare”, cu privire la clasificarea și evaluarea activelor și pasivelor financiare. Acest Standard elimină categoriile de titluri de valoare deținute până la scadență, disponibile pentru vânzare și credite și creanțe, existente în IAS 39.

Activele financiare vor fi clasificate într-una din următoarele două categorii la momentul recunoașterii inițiale:

- active financiare evaluate la cost amortizat; sau
- active financiare evaluate la valoarea justă.

Un activ financiar este evaluat la cost amortizat dacă următoarele două condiții sunt îndeplinite:

- activul este deținut în cadrul unui model de afaceri al cărui obiectiv este deținerea de active cu scopul obținerii de fluxuri viitoare de numerar conform condițiilor contractuale; iar
- termenii contractuali prevăd generarea de fluxuri de numerar la date prestabilite, reprezentând numai plăți de principal și dobânda, aferente principalului în sold.

Câștigurile și pierderile din reevaluarea activelor financiare evaluate la valoarea justă sunt recunoscute în contul de profit sau pierdere, cu excepția unei investiții într-un instrument de capitaluri proprii care nu este deținut pentru tranzacționare. IFRS 9 prevede, la recunoașterea inițială, o alegere irevocabilă de a prezenta toate modificările de valoare justă aferente investițiilor în situația rezultatului global. Alegerea este disponibilă la nivel individual (acțiune cu acțiune). Nicio sumă recunoscută în situația rezultatului global (OCI) nu este reclasificată în contul profit sau pierdere la o dată ulterioară.

- *IFRS 13 „Evaluarea la valoarea justă”* (aplicabil pentru exercițiile financiare începând la sau după data de 1 ianuarie 2013). Este permisă adoptarea înainte de aceasta dată. IFRS 13 înlocuiește cerințele de evaluare pentru toate tipurile de evaluare a valorii juste, prevăzute de standardele individuale IFRS cu un cadru unic de evaluare a valorii juste. Standardul definește valoarea justă, stabilește un cadru pentru determinarea valorii juste și prevede cerințe de prezentare pentru evaluarea la valoarea justă. IFRS 13 descrie modul în care să se determine valoarea justă în situația în care aceasta este impusă sau permisă de IFRS. Standardul nu introduce noi cerințe de evaluare a activelor și pasivelor la valoarea justă, și nici nu elimină excepțiile care sunt prezentate în anumite standarde.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(t) Noi standarde și interpretări neintrate în vigoare (continuare)

IFRS 13 „Evaluarea la valoarea justă” (continuare) Standardul conține un cadru extins care prevede cerințe de prezentare suplimentare cerințelor existente, de a furniza informații care să permită utilizatorilor situațiilor financiare să evalueze metodele și informațiile utilizate pentru evaluările la valoarea justă și reevaluările recurente care utilizează date semnificative și neobservabile, precum și efectul evaluărilor în contul de profit sau pierdere sau în situația rezultatului global.

- *Amendamente la IAS 1 "Prezentarea situațiilor financiare: Prezentarea Altor Elemente ale Rezultatului global* (aplicabil pentru exercițiile financiare începând la sau după data de 1 iulie 2012; aplicabil retroactiv). Este permisă adoptarea înainte de aceasta data. Standardul prevede ca:
 - entitatea să prezinte separat elementele rezultatului global care ar putea fi reclasificate în viitor ca elemente ale contului de profit sau pierdere de cele care nu ar putea fi niciodată reclasificate ca elemente ale contului de profit sau pierdere. În cazul în care elementele rezultatului global au fost prezentate fără a se lua în considerare efectele fiscale aferente, atunci suma cumulată a taxelor aferente va fi alocată între aceste secțiuni;
 - titlul "Situația Rezultatului Global" se modifică în "Situația Contului de profit sau pierdere și a Rezultatului Global", totuși, alte titluri sunt permise pentru a fi utilizate.
- *IAS 19 (2011) „Beneficiile angajaților”* (aplicabil pentru exercițiile financiare începând la sau după data de 1 ianuarie 2013). Dispozițiile tranzitorii sunt aplicabile. Este permisă adoptarea înainte de aceasta data. Amendamentul prevede ca pierderile și câștigurile actuariale să fie recunoscute imediat în situația rezultatului global. Amendamentul elimină metoda unitarilor de credit pe baza căreia se calculau câștigurile și pierderile actuariale, și elimină posibilitatea ca entitățile să recunoască toate modificările survenite în obligațiile privind beneficiile și în activele planului direct în contul de profit sau pierdere, care în prezent este permis de IAS 19. Amendamentul prevede, de asemenea, ca rentabilitatea prognozată a activelor planului recunoscute în contul de profit sau pierdere să fie calculată pe baza ratei utilizate pentru a actualiza beneficiile definite.
- *Amendamente la IAS 32 "Compensarea Activelor Financiare cu Datoriile Financiare"* (aplicabil pentru exercițiile financiare începând la sau după data de 1 ianuarie 2014; aplicabil retroactiv) Este permisă adoptarea înainte de aceasta data. Amendamentele nu introduc prevederi noi privind compensarea activelor financiare cu datoriile; standardul clarifică criteriile aferente compensării care să adreseze inconsistențele în aplicarea acestora. Amendamentele prevăd ca o entitate are dreptul legal de compensare dacă acest drept nu este condiționat de un eveniment viitor și este executoriu în cursul normal al activității în cazul insolvenței sau falimentului entității și al tuturor contrapartidelor.

4. Administrarea riscurilor semnificative

Activitatea investițională conduce la expunerea Societății la o varietate de riscuri asociate instrumentelor financiare deținute și piețelor financiare pe care operează. Principalele riscuri la care Societatea este expusă sunt:

- riscul de piață (riscul de rată a dobânzii, riscul valutar și riscul de preț);
- riscul de lichiditate;
- riscul de credit;
- riscul aferent impozitării;
- riscul aferent mediului economic;
- riscul operațional.